

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 2T/52/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614010072
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Michal Vigaš
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2015:3614010072.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudcom Mgr. Michalom Vigašom, v trestnej veci obžalovaného Z. Z., na hlavnom pojednávaní dňa 26.01.2015 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

Z. Z., Q.. XX.XX.XXXX v Partizánskom, trvale bytom R., D. Č.. XXX/X, nezamestnaný

je vinný, že:

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry N. Z., Q.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/104/2010-29 zo dňa 16.09.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2010 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry N. Z. sumou 70 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky D. Š.Š. s účinnosťou od 01.08.2010, a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/31/2014-58 zo dňa 18.06.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2014 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry N. Z. sumou 70 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk starých rodičov maloletého dieťaťa D. Z. G. A. Z. s účinnosťou od 17.04.2014, plneniu tejto povinnosti sa v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v mesiaci január 2012 a v období od augusta 2012 doposiaľ s výnimkou mesiaca máj 2013 a obdobia od 17.04.2014 do 30.06.2014 tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko v tomto období pracoval len od 30.08.2012 do 06.11.2012, od 11.06.2013 do 26.07.2013 a od 16.10.2013 do 20.11.2013 a od 06.06.2014 do 07.08.2014 iba na základe dohody o vykonaní práce, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a napriek tomu, že z tejto práce nemal príjem dostatočný na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, vo zvyšnom období nikde nepracoval a ani sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom na výživnom zaplatil matke svojej dcéry D. Š. v mesiaci máj 2013 sumu 100 €, v mesiaci júl 2013 sumu 60 €, v mesiaci október 2013 sumu 50 €, v mesiaci december 2013 sumu 20 € a v mesiaci január 2014 sumu 20 €, starým rodičom maloletého dieťaťa D. Z. G. A. Z. v mesiaci apríl až jún 2014 sumu 172,67-€ čím zostal dlhovať za mesiac január 2012 za obdobie od augusta 2012 do 17.04.2014 na výživnom matke svojej dcéry D. Š. sumu vo výške 1257,33-€, a za obdobie od 01.07.2014 doposiaľ starým rodičom maloletého dieťaťa D. Z. G. A. Z. sumu vo výške 490,-€

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej Tr. zák.) s použitím § 138 písm. b) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 14 (štrnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. sa na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci obžalovaného Z. Z. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zák. bola podaná prokurátorom Okresnej prokuratúry Partizánske pod sp. zn. Pv 532/13/3305-9 na tunajší súd dňa 02.04.2014 obžaloba na skutkovom základe, že hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry N. Z., Q.. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/104/2010-29 zo dňa 16.09.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2010 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry N. Z. sumou 70 € mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk matky D. Š. s účinnosťou od 01.08.2010, plneniu tejto povinnosti sa v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v mesiaci január 2012 a v období od augusta 2012 doposiaľ s výnimkou mesiaca máj 2013 tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko v tomto období pracoval len od 30.08.2012 do 06.11.2012, od 11.06.2013 do 26.07.2013 a od 16.10.2013 do 20.11.2013 iba na základe dohody o vykonaní práce, vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a napriek tomu, že z tejto práce nemal príjem dostatočný na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, vo zvyšnom období nikde nepracoval a ani sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom na výživnom zaplatil matke svojej dcéry D. Š.Í. v mesiaci máj 2013 sumu 100 €, v mesiaci júl 2013 sumu 60 €, v mesiaci október 2013 sumu 50 €, v mesiaci december 2013 sumu 20 € a v mesiaci január 2014 sumu 20 €, čím zostal dlhovať za mesiac január 2012 a obdobie od augusta 2012 doposiaľ na výživnom matke svojej dcéry D. Š. sumu vo výške 1 220 €.

Súd samosudcom dňa 08.04.2014 rozhodol trestným rozkazom č.k. 2T/52/2014-99. Proti trestnému rozkazu doručenému mu dňa 18.10.2014 podal obvinený odpor dňa 24.10.2014, na ktorom na hlavnom pojednávaní zotrval.

Vzhľadom k vyhláseniu obžalovaného na hlavnom pojednávaní dňa 12.01.2015 po tom, čo tento oznámil, že si naďalej neplní vyživovaciu povinnosť, bol obžalovaný podľa § 284 ods. 2 Tr. poriadku upozornený, že skutok pre ktorý mu bolo vznesené obvinenie a podaná obžaloba bude súd ďalej právne kvalifikovať ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona s použitím § 138 písm. b/ Tr. zákona. Potom, čo tento využil právo na prípravu obhajoby bolo hlavné pojednávanie odročené na deň 26.01.2015.

Súd na hlavnom pojednávaní dňa 10.12.2014 a 26.01.2015 vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkyne D. Š.K., D. Z., A. Z., oboznámil listinné dôkazy ich prečítaním a to, trestný rozkaz č.k. 2T/52/2014-99 z 08.04.2014, zápisnicu z 18.10.2014 č.l. 124-129, odpor proti TR č.l. 135, uznesenie č.k. 2T/52/2014-130 z 18.10.2014, trestné oznámenie č.l. 1-2, rozsudok OS PE 6P/104/2010-29 z 16.09.2010 č.l. 18-22, rodný list maloletej č.l. 23, správy ÚVTOS a ÚVV Leopoldov č.l. 24-28, správy od zamestnávateľa obv. č.l. 29-33, správy Soc. poisťovne č.l. 34-39, 44-49, správy ÚPSVaR Partizánske č.l. 41-43, č.l. 51-53, správy Okresného úradu Prievidza odbor živn. podnikania č.l. 54-56, správy ODI č.l. 57-62, správy Ga KÚ Bratislava č.l. 63-67, správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. č.l. 68-73, správy o povesti č.l. 76-85, odpis z RT č.l. 157, odpoveď na lustráciu soc poisť. č.l. 158-159, správa ÚPSVa R PE č.l. 156, odpoveď na lustráciu v Soc. poisťovni č.l. 158-159, podstatný obsah spisu OS Partizánske 2T/96/2012 z neho najmä: rozsudok sp. zn.

2T/96/2012 z 5.6.2012, správu pre RT č.l. 161, uzn. 2T/96/2012 z 19.02.2013 č.l. 175, podstatný obsah spisu OS Partizánske sp. zn. 2P/31/2014 najmä: uznesenie č.k. 2P/31/2014-9 z 28.04.2014, rozsudok č.k. 2P/31/2014-58 z 18.06.2014, zápisnicu napísanú na OS Partizánske dňa 11.12.2014 na čl. 178, správu o zdravotnom stave čl. 179,180,181, žiadanku o CT vyšetrenie čl. 182, žiadosť na ošetrojúceho lekára z 11.12.2014 na čl. 183, správu ÚPSVaR Partizánske odbor služieb zamestnanosti zo 16.12.2014 na čl. 188, správu obvod. Lekára MUDr. Ladislav Hubinský z 18.12.2014 na čl. 189, odpoveď na lustráciu v Soc. poisťovni čl. 190, odpis RT čl. 191, odpoveď na lustráciu v Soc. poisťovni čl. 196, a zistil tento skutkový stav.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní dňa 10.12.2014 urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por., no súd podľa § 257 ods. 7 Tr. por. vyhlásenie obžalovaného neprijal. Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že si je vedomý neplnenia si vyživovacej povinnosti k mal. N. Z.. V žalovanom období si vyživovaciu povinnosť plnil podľa svojich možností. V žalovanom období nebol zamestnaný na trvalý pracovný pomer, pracoval iba na dohody o vykonaní práce, mal príjem nepravidelný a minimálny. Naposledy bol evidovaný na ÚPSVR ako uchádzač o zamestnanie asi v roku 2005, chcel sa aj evidovať neskôr, požadovali však od neho nejaké doklady a on sa potom na to „vykašlal“. Je si vedomý, že mal. bola zverená do starostlivosti starých rodičov - jeho rodičov v apríli 2014. Svojim rodičom D. G. A. Z. uhradil dlžné výživné asi 210 €, nejaké výživné uhradil aj D. Š.. Potom bol chorý, mal zápal sedacieho nervu a to v mesiacoch júl, august a september, nemohol teda pracovať. Následne výživné už neuhradil ani sčasti do dňa hlavného pojednávania na ktorom bol vyhlásený rozsudok. Bol naposledy „načierne“ zamestnaný v Bratislave, no mzda mu vyplatená nebola. Nevlastní žiadny majetok, nehnuteľnosti ani hnuťelné veci. S dcérou sa stretáva, chodím aj pre ňu do školy.

V súvislosti so zápalom sedacieho nervu bol aj na vyšetrení v nemocnici v Partizánskom. Dochádzal do nemocnice v Partizánskom. Jeho obvodný lekár je MUDr. Hubinský, so sídlom v Partizánskom. On však v tom čase nevykonával službu, zastupovala ho MUDr. Valuchová. Chodil aj na neurológiu v Partizánskom na kontroly. Nemal vypísanú PN, nedostával žiadne dávky, keď ho to prestalo bolieť, opätovne sa zamestnal na dohodu.

Svedkyňa - oprávnená D. Š. na hlavnom pojednávaní zotrvala na výpovedi z prípravného konania zo dňa 27.03.2014 a ďalej uviedla, že na obžalovaného podala trestné oznámenie, obžalovaný si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil v dobe keď bola maloletá N. v jej starostlivosti od 1.1.2012 do 17.04.2014, pričom k 28.03.2014 predstavoval dlh 1220,-€. Za uvedené obdobie uhradil len v máji 2013 sumu 100,- a v júli 2013 sumu 60,-€, koncom mesiaca október 2013 sumu 50,-€, v decembri 2013 sumu 20,-€ a koncom januára 2014 sumu 20,-€, pričom peniaze jej odovzdal do ruky. Neskôr bola mal. zverená do náhradnej starostlivosti starých rodičov s účinnosťou od apríla 2014. V čase keď bola zverená svedkyňi, pokiaľ bol obžalovaný v Partizánskom, s dcérou sa stretával, čo bol tak raz až dvakrát za mesiac, občas jej kúpil aj nejaký darček nejakú drobnosť. Maloletá v čase keď si neplnil vyživovaciu povinnosť núdzou netrpela ani to na ňu nemalo trvalo nepriaznivé následky, svedkyňa bola zamestnaná.

Svedkyňa D. Z., matka obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedla, že mal. N. bola zverená do spoločnej náhradnej starostlivosti jej osobe a jej manželovi A. Z. s účinnosťou od apríla 2014. Obžalovaný zaplatil na 4 splátky sumu dlžného výživného od 17.04.2014 do 30.06.2014 vo výške 172,67-€ k jej rukám v mesiacoch apríl až jún 2014. Odvtedy si vyživovaciu povinnosť neplní až doposiaľ. Obžalovaný sa v tom čase zdržiaval aj u nich, no chodil pracovať do Bratislavy, vie o tom, že bol chorý, niekedy v auguste 2014 navštevoval lekára, stále má u nich zdravotný záznam. Potom sa jeho zdravotný stav zlepšil, myslel si, že mu to prejde, no opätovne sa to zhoršilo a zase musel vyhľadať lekára. Počas neplnenia si vyživovacej povinnosti, maloletá núdzou netrpela, je o ňu postarané, bola požiadať o náhradné výživné, doposiaľ jej priznané nebolo. Svedkyňa je na invalidnom dôchodku, peniaze jej chýbajú. Obžalovaný sa s maloletou stretáva raz do mesiaca. Iným spôsobom na maloletú neprispieva. Neplatí výživné, nekupuje jej ani dary.

Svedok A. Z., otec obžalovaného, na hlavnom pojednávaní uviedol, že záležitosti výživného riešila jeho manželka, jemu osobne obžalovaný nevyplatil žiadnu. Pokiaľ je obžalovaný v Partizánskom zvykol ich navštíviť a navštíviť aj svoju dcéru. Keď ju navštívil naposledy, doniesol jej 5 €, bola nadšená. O iných daroch nevie. Vie o tom, že bol obžalovaný chorý, seklo ho v krížoch, sťažoval si asi dva mesiace, asi v mesiacoch september a október 2014. O maloletú je postarané, núdzou netrpí. Svedok poberá starobný dôchodok.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 6P/104/2010-29 z 16.09.2010, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 12.10.2010 bol obžalovaný zaviazaný prispievať na výživu svojej dcéry N. Z., vychádzajú z rodného listu maloletej, sumou 70,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky D. Š. s účinnosťou od 01.08.2010.

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/31/2014-58 zo dňa 18.06.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.07.2014, došlo k zmene výchovného prostredia maloletého dieťaťa, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti jeho starých rodičov D. Z. G. A. Z. (rozhodnutiu vo veci samej predchádzala dočasná úprava predbežným opatrením), obžalovaný bol zaviazaný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry N. Z. sumou 70,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred do rúk starých rodičov maloletého dieťaťa D. Z. G. A. Z. s účinnosťou od 17.04.2014. V tomto konaní bol obžalovaný zastúpený opatrovníkom, vzhľadom k jeho neznámemu pobytu.

Zo správy Okresného úradu Prievidza, odbor živnostenského podnikania z 25.02.2014 vyplýva, že obžalovaný k uvedenému dňu nebol živnostníkom.

Zo správ ÚPSVaR Partizánske, odboru služieb zamestnanosti, Odd. sprostredkovania a poradenstva (naposledy zo dňa 16.12.2014 č.l. 188) vyplýva, že obžalovaný bol naposledy v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 07.02.2005 do 06.03.2005.

Zo správy ORPZ, ODI Partizánske z 26.02.2014 č.l. 61 vyplýva, že obžalovaný nie je držiteľom ani vlastníkom žiadneho motorového vozidla.

Zo správ Geodetického a kartografického ústavu č.l. 63-67 spisu vyplýva, že obžalovaný nie je vlastníkom nehnuteľností.

Zo správy Centrálného depozitára cenných papierov SR, a.s. na č.l. 68-75 súd zistil, že obžalovaný nemá a nemal v centrálnom depozitári zriadený účet majiteľa cenných papierov v evidencii podľa zákona, nie je evidované záložné právo k cenným papierom ani evidovaný žiadny zabezpečovací prevod cenných papierov majiteľa cenných papierov, ktorým by bol obžalovaný.

Zo správy ÚVTOS a ÚVV Leopoldov z 16.12.2013 na č.l. 24-28 vyplýva, že obžalovaný vykonával trest odňatia slobody vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/92/2012 sčasti väzobne od 09.02.2012 do 09.08.2012.

Zo správy zamestnávateľa obžalovaného W!M s.r.o. Ľudovíta Fullu 25, Bratislava, IČO:46 094 725 na č.l. 29-33 vyplýva, že obžalovaný pracoval v uvedenej spoločnosti na základe dohody o vykonaní práce od od 11.06.2013 do 26.07.2013 a od 16.10.2013 do 20.11.2013. Vyživovaciu povinnosť si nenahlásil. Jeho čistý príjem bol za mesiac jún 2013 v sume 32,91-€, júl 2013 v sume 24,25-€ , október 2013 v sume 20,79-€ a november 2013 v sume 22,52-€.

Zo správ Sociálne poisťovne č.l. 34-40, 190, 196 vyplýva, že obžalovaný mal príjem na základe dohody o vykonaní práce pre spoločnosť W!M s.r.o. Ľudovíta Fullu 25, Bratislava, IČO:46 094 725 aj v dobe od 30.08.2012 do 06.11.2012 a od 06.06.2014 do 07.08.2014, naposledy v mesiacoch jún 2014 predstavoval vymeriavací základ jeho príjmu sumu 42,50-€, za mesiac júl 2014 sumu 57,50-€ a za mesiac august 2014 sumu 12,50-€.

Zo zápisnice napísanej na Okresnom súde Partizánske dňa 11.12.2014 na čl. 178 počas kontaktu s probačným a mediačným úradníkom súd zistil, že obžalovaný mal byť v mesiacoch august a september 2014 na vyšetreniach v súvislosti so zápalom sedacieho nervu, mal ísť aj na CT vyšetrenie no tam napokon nešiel lebo jeho zdravotný stav sa zlepšil.

Zo správ o zdravotnom stave čl. 179,180,181, žiadanky o CT vyšetrenie čl. 182, súd zistil, že dňa 11.08.2014 obžalovaný vyhľadal lekárske ošetrenie poskytnutej lekárskou službou prvej pomoci, kde sa uvádza, že mal bolesti v driekovej oblasti, zo správy MUDr. Kristíny Srncovej z 11.08.2014 Nemocnica

na okraji mesta, n.o. Partizánske vyplýva, že obžalovaný udáva vyše týždňa trvajúce bolesti v oblasti krížov vyžarujúce do pravej nohy - diagnóza LIS (lumboischiadický syndróm „ischias“) čo bolo následne potvrdené aj následne neurologickým vyšetrením dňa 18.08.2014 v neurologickej ambulancii MUDr. Alexandra Durana - LIS 1.dx s poruchou statiky a dynamiky LS chrbtice. DG. iná bolesť chrbta v krížovej a krížovokostrčovej oblasti. Zo žiadanky o CT vyšetrenie zo dňa 08.09.2014 vyplýva, že obžalovaný má opakovane bolesti v oblasti krížov. Termín vyšetrenia bol určený na 17.09.2014 o 10.30 h.

Zo správy obvod. lekára MUDr. Ladislav Hubinského z 18.12.2014 na čl. 189 vyplýva, že lekár nemá informáciu o tom, že by obžalovanému bola počas jeho neprítomnosti vystavená PN. Od augusta 2014 jeho ambulanciu nenavštívil, lekár nemá k dispozícii ani jeho zdravotný záznam.

Obžalovaný nebol od 1.1.2010 do začiatku páchania trestnej činnosti v tejto veci postihnutý za priestupok, od januára 2012 doposiaľ bol postihnutý za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu zo dňa 02.01.2012 a bola mu uložená poriadková pokuta 30 € v priestupkovom konaní vedenom na OO PZ Partizánske, za neuposlušnosť výzvy policajného orgánu bol podľa § 47 ods. 1, písm. a/ Z.č. 372/1990 Zb. postihnutý za priestupok a bola mu uložená poriadková pokuta vo výške 20,-€, bol tiež postihnutý za priestupok zo dňa 14.08.2013 Mestskou políciou Partizánske poriadkovou pokutou 20,- za rušenie nočného klúdu podľa § 47 ods. 1 písm. b/ Z.č. 372/1990 Zb.

Z odpisu z registra trestov č.l. 191 a pripojeného spisu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/96/2012 vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný z toho v troch prípadoch sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Obžalovaný bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/96/2012-143 z 05.06.2012 v bode 1 rozsudku pre prečin porušovanie domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. a prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák. v bode 2/ rozsudku pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. c/, § 127 ods. 5 Tr. zák. za skutok v bode 1/ rozsudku na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so skúšobnou dobou na 28 mesiacov za zrušenia výroku o treste uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Partizánske z 27.04.2011 č.k. 2T/48/2011-49 z 27.04.2011, a pre skutok v bode 2/ k samostatnému trestu odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Uznesením č.k. 2T/96/2012-175 z 19.02.2013, právoplatným 05.03.2013 súd rozhodol o tom, že obžalovaný je účastný amnestie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 a trest odňatia slobody v bode 1/ rozsudku sa mu odpúšťa s účinkom, že sa na neho hľadí akoby nebol odsúdený. Trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov vykonal celý od 09.02.2012 do 09.08.2012, kedy bol prepustený na slobodu.

Na základe vykonaného dokazovania hodnotiac všetky dôkazy jednotlivo ak aj vo vzájomnej súvislosti považuje súd vinu obžalovaného za preukázanú pre skutok, tak ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku, a to na základe výpovede obžalovaného, ktorý sa k trestnej činnosti doznal, vychádzajúc z vyhlásenia obžalovaného na hlavnom pojednávaní, ako aj jeho záverečnej reči, výpovedí svedkov - oprávnených D. Š. ako aj D. Z. G. A. Z., ako aj vykonaných listinných dôkazov, ktorými boli preukázané jeho majetkové pomery ako aj subjektívna schopnosť objektívna možnosť obžalovaného aktívne sa pričiniť o riadne plnenie svojej vyživovacej povinnosti k dcére N. Z.. Obžalovaný sa plneniu tejto povinnosti v Partizánskom a všade tam, kde sa zdržiaval úmyselne vyhýbal v mesiaci január 2012 (od 09.02.2012 do 09.08.2012 bol vo výkone trestu odňatia slobody) a v období od augusta 2012 doposiaľ s výnimkou mesiaca máj 2013 a obdobia od 17.04.2014 do 30.06.2014, keď vyživovaciu povinnosť uhradil, tým, že nemal vážny záujem o prácu, nakoľko v tomto období pracoval len od 30.08.2012 do 06.11.2012, od 11.06.2013 do 26.07.2013 a od 16.10.2013 do 20.11.2013 a od 06.06.2014 do 07.08.2014 iba na základe dohody o vykonaní práce (pre spoločnosť W!M s.r.o.), vyživovaciu povinnosť zamestnávateľovi nenahlásil a napriek tomu, že z tejto práce nemal príjem dostatočný na plnenie vyživovacej povinnosti, nepokúsil sa nájsť si iné vhodné zamestnanie ani prostredníctvom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, vo zvyšnom období nikde nepracoval a ani sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom s výnimkou zaplateného výživného matke svojej dcéry D. Š. v mesiaci máj 2013 sumu 100 €, v mesiaci júl 2013 sumu 60 €, v mesiaci október 2013 sumu 50 €, v mesiaci december 2013 sumu 20 € a v mesiaci január 2014 sumu 20 €, starým rodičom maloletého dieťaťa D. Z. G. A. Z. v mesiaci apríl až jún 2014 sumu 172,67-€ čím zostal za obdobie od augusta 2012 do 17.04.2014 na výživnom matke svojej dcéry D. Š. dlhovať, vychádzajúc z účinkov rozsudku Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/31/2014-58 zo dňa 18.06.2014 sumu vo výške 1257,33-€ (ku dňu 17.04.2014), a za obdobie od 01.07.2014 doposiaľ starým rodičom maloletého dieťaťa D. Z. a A. Š.

Z. sumu vo výške 490,-€. Súd uvedený skutok právne posúdil ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zák. s použitím § 138 písm. b) Tr. zák. spáchaný po dlhší čas.

V priebehu zavineného obdobia došlo k zmene výchovného prostredia maloletej, ktorá bola rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2P/31/2014-58 zo dňa 18.06.2014, zverená do náhradnej osobnej starostlivosti starých rodičov D. G. A. Z., s určením zročného výživného od 17.04.2014 do ich rúk, pričom súd považuje za preukázané, čo vyplýva z výpovede obžalovaného ako aj svedkov D. G. A. Z., že napriek tomu, že obžalovaný bol v tomto konaní zastúpený opatrovníkom, mal vedomosť o zmene výchovného prostredia a teda aj o tom komu je povinný a v akej výške vyživovaciu povinnosť uhradiť. Obžalovaný si neplnil vyživovaciu povinnosť po dobu 27 mesiacov a 16 dní čím naplnil znaky osobitného kvalifikačného pojmu - závažnejšieho spôsobu konania páchaním trestného činu podľa § 138 písm. b) Tr. zák. po dlhší čas. Obžalovaný vedomý si svojej vyživovacej povinnosti ako aj jej výšky, túto si úmyselne neplnil, pričom bol schopný sa zamestnať a aj sa hoci krátkodobo na dohodu o vykonaní práce, či ako sám uviedol „načierno“ zamestnal, vyživovaciu povinnosť si neplnil ani si nehľadal zamestnanie či už vlastnými silami alebo prostredníctvom Úradu práce sociálnych vecí a rodiny, tak aby podľa svojich schopností a možností mohol vyživovaciu povinnosť plniť. Tento jeho ľahostajný prístup prezentoval aj na pojednávaní, kde uviedol, že sa „vykašľal“ na využitie možnosti uchádzať sa o zamestnanie prostredníctvom orgánov na to určených, a ľahostajne sa staval k svojej povinnosti plniť si vyživovaciu povinnosť aj v čase keď si bol vedomý, že je trestne stíhaný. Hoci obžalovaný uvádzal, že bol v určitých mesiacoch roku 2014 práceneschopný, toto obdobie z hľadiska jeho dĺžky nemá vplyv na právnu kvalifikáciu, je len krátkodobé, nie je možné ho presne určiť a to opäť najmä z dôvodu správania obžalovaného, ktorý hoci najprv vyhľadal lekársku pomoc, absolvoval aj neurologické vyšetrenie, svojho obvodného lekára nevyhľadal, nebola tak určená ani doba jeho práceneschopnosti pričom liečbu nerešpektoval, ani neabsolvoval predpísané CT vyšetrenie, a liečebný režim ponechal na svojom úsudku vrátane ukončenia liečby. Obdobie „práceneschopnosti“ si tak určoval sám podľa toho, ako sa práve cítil, a či sa jeho zdravotné problémy (ischias) poľavili alebo sa zhoršili.

Obžalovaný porušil záujem na ochrane práv dieťaťa a to konkrétne neplnením si svojej zákonnej vyživovacej povinnosti rodiča k dieťaťu podľa § 62 až § 65 Zákona č. 36/2005 Z. o rodine. Obžalovaný konal v nepriamom úmysle podľa §15 písm. b) Tr. zák. pretože vedel, že svojím konaním porušíť či ohroziť záujem chránený zákonom, a pre prípad že ho spôsobí bol s tým uzrozumený. Súd považuje skutok za jeden trestný čin, pretože zmena výchovného prostredia podľa názoru súdu neznamená bez ďalšieho, že je potrebné obdobie po zmene výchovného prostredia považovať za samostatný skutok, najmä keď ide o totožné dieťa, výška vyživovacej povinnosti sa nezmenila, pričom otázka určenia výchovného prostredia (t.j. osôb do ktorých starostlivosti je dieťa zverené a miesta kde sa dieťa bude zdržiavať) je z hľadiska povinnosti rodiča prispievať na výživu dieťaťa bezvýznamná, preto nemôže mať vplyv ani na trestnoprávnu zodpovednosť v tom zmysle, že by počet výchovných prostredí, ktoré dieťa počas neplnenia si vyživovacej povinnosti rodiča zmenilo, spôsoboval rozdeľovanie obdobia páchania trestnej činnosti na viac období či samostatných skutkov.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu vychádzal zo zásad ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 Tr. zák., pričom prihliadol na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, ako aj na možnosti jeho nápravy, nakoľko trest musí mať najmä prevýchovný účinok.

Súd pri ukladaní trestu prihliadol k priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák. vzhľadom k odsúdeniu vo veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/96/2012 pre úmyselnú trestnú činnosť, keďže obžalovaný páchal trestný čin aj po právoplatnom odsúdení vo veci sp. zn. 2T/96/2012. Súd prihliadol k poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák., keďže sa obžalovaný k trestnej činnosti doznal už v súvislosti s vyhlásením podľa § 257 ods. 1 Tr. por. ako aj v záverečnej reči a trestnú činnosť úprimne oľutoval. Za rovnováhy priťažujúcich a poľahčujúcich okolností podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., tak súd ukladal trest vychádzajúc z trestnej sadzby jeden až päť rokov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný páchal úmyselný trestný čin, a to dlhší čas aj po vykonaní trestu odňatia slobody vo veci sp. zn. 2T/96/2012, má súd za to, že ukladanie iného ako trestu odňatia slobody by nemalo na obžalovaného prevýchovný účinok, keďže hodnotiac osobu obžalovaného s prihliadnutím na jeho ľahostajný prístup k plneniu vyživovacej povinnosti, je zrejmé, že na správanie obžalovaného len hrozba nepodmienečného trestu by nemala žiadny vplyv. Trest povinnej práce, hoci aj v hornej polovici trestnej sadzby, súd považoval vzhľadom k skutkovým okolnostiam a osobe obžalovaného za mierny, tu súd poukazuje aj

na tú skutočnosť, že napriek tomu, že povinnosť starostlivosti o maloletú prevzali rodičia obžalovaného, teda oni sami sa snažia suplovať jeho vlastné povinnosti rodiča, tento neprejavuje žiadnym spôsobom, ktorý by ho v jeho „voľnosti“ obmedzoval, snahu zmeniť svoje správanie a začať si riadne plniť svoju vyživovaciu povinnosť. Z tohto dôvodu súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, a hoci je tento blízko dolnej hranice trestnej sadzby, ako trest spojený s odňatím slobody, z hľadiska účinku druhu trestu ho súd považuje za primeraný a spravodlivý vzhľadom k spáchaniu trestného činu tak ako je opísaný v skutkovej vete rozsudku.

Pretože obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, pretože bol vo výkone trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/96/2012, súd pre výkon trestu obžalovaného zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa vyhlásenia rozsudku, prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu Trenčín.